

असत्सम्बन्धिनि “स रथेन रथीतमोऽस्माकेनाभियुग्वना”
ऋ० ६, ४५, १५ । लोके तु आस्माकः ।

अस्मि अयं अस-मिन् । अहमर्थे, “त्वामस्मि वच्मि विदुषां
समवायोऽत तिष्ठति” सा० द० । “अस्मिता” । “दुडुम-
नास्मि सागरम्” रघुः “ब्रह्मैवास्मि न शोकभाक्” ।

अस्मिता स्त्री अस्मि-भावः तत् । अहमिति ममेतिवैत्यभिमाने
“अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः” पात० सू० सचाभि-
मानोमोह इत्युच्यते यथाह सां० कौ० । “देवा ह्यष्टवि-
धमैश्वर्यमासाद्याऽऽताभिमानिनोऽणिमादिकमात्मोयं शाश्व-
तिकमभिमन्यन्ते इति सोऽयमस्मितामोहोऽष्टविधैश्वर्यं
विषयत्वादष्टविधः” तल्लक्षणसूक्तं पात० सू० । “दृग्दर्शन
शक्त्योरेकात्मतेवास्मिता” इत्युक्तिः पुरुषः दृश्यते इति
दर्शनं तच्छक्तिः बुद्धिः शक्तिशब्दोयोग्यतार्थः भोक्तृभोग्ययो
रत्यन्तविविक्तयोर्दृग्दृश्योरविद्याकृता आत्मता तादात्म्यम्
इवशब्देन अहमस्मीत्यस्य भ्रान्तिवृत्तत्वम् तादात्म्यस्य
द्योतितम् सास्मित्यर्थः इयं हृदयप्रन्थिरित्युच्यते
ब्रह्मवादिभिः इति” वृत्तिः ।

अस्मृति स्त्री अभावे न० त० । स्मरणभावे ।

अस्यवामीय न० अस्य वामेति शब्दोऽस्यत्व सूक्ते मत्वर्थे ऋ ।

अस्य वामेति शब्दयुक्ते सूक्ते तच्च सूक्तेन “अस्य वामस्य
पलितस्य” इत्यादिकं द्विपञ्चाशद्वचम् ऋ० १, १६४, सूक्तम् ।
“स्तेयं कृत्वा द्विजोमोहात् तिरातोपोषितः शुचिः । सूक्ते
जम्पाऽस्यवामीयं क्षिप्रं सुच्येत किल्विषात् “ऋग्विधाने
१, २२६, । महाप्रते वैश्वशस्त्रं वैश्वदेवं निविद्वानं द्विप्रतीकं
तत्रास्य वामदेवस्तेत्यादिकमेकचत्वारिंशद्वचं प्रथमं, प्रतीकम्
तच्च पञ्चमारण्ये सूत्रितम् “अस्य वामस्य पलितस्य
हेतुरिति” दैर्घतमसम् एकचत्वारिंशद्वचम् तच्च
तस्मिन्नेव सूक्ते “गौरीर्भिर्भाय सलिलानि” इत्यन्तमेक-
चत्वारिंशद्वचम् । “सकृत् जम्पास्यवामीयं शिवसङ्कल्पमेव च
अपहृत्य सुवर्षन्तु क्षणाद्भवति निर्मलः” मनुः कुसू०
एतद्वाख्यानं अस्य वामस्य पतितस्येति पाठः लिपिकार-
प्रमादकृतः पलितस्येवैव सूक्ते पाठदर्शनात् ।

अस्युहृत्य पु० हन-वा क्यप् न० त० असिना अहृत्यः ३त० ।

खड्गेनाहननोये अनुशतिकादिकार्थम् । [शतिका० ।

अस्युहेति पु० असिरहेतिर्यस्य । खड्गासाधने योषे । अनु-

अस्युद्यत त्वि० असिरुद्यतोयेन वा परनि० । उद्धृतखड्गे ।

अस्य पु० अस-रन् । १कोषे २केशे च । ३रुधारे ४चतुर्जले चन०

अश्वशब्दे उदा० ।

अस्यकण्ठ पु० अस्यः कोण इव कण्ठोऽस्य अस्ययुक्तकण्ठो
वास्य । वाये हारा० तस्य पातने हि यत्तु रुधिराक्त मुख-
त्वात् कोणाकारमुखत्वाच्च तस्य तथात्तम् ।

अस्यखदिर पु० अस्यवर्णः रक्तवर्णः खदिरः । विट्खदरे ।

अस्यज न० अस्मात् रुधिरात् पाकेन जायते । सांसे ।

तस्य रुधिरजातत्वमस्यकृत्करशब्दे ५५८ पृष्ठे दृश्यम् ।

अस्यप पु० अस्यं रुधिरं पिबति पा-क । १राक्षसे २तद्देवताके
मूलानक्षत्रे च । “द्विरागमं लघुध्रुवे चरेऽस्यप्रे मृदूडुनि”
सुहूर्त्तं चि० किप् अस्यपाष्यत् । [रक्तशाके भिखडाष्टके ।

अस्यपत्वक पु० अस्यमिव रक्तं पत्वमस्य संज्ञायाम् कन् ।

अस्यपा स्त्री अस्यं पिबति पा-किप् क वा । (जो क) जलौ-

कसि । तस्याः भेदादिकं सुहृते दर्शितं यथा “अथ

जलायुका वक्ष्यन्ते । जलमासाभायुरिति जलायुका

जलमासामोक इति जलौकसः । ता द्वादश तासां

सविषाः षट् तावत्य एव निर्विषाः । तत्र

सविषाः कृष्णा कर्कुरा अलगर्हा इन्द्रायुधा सामुद्रिका

गोचन्दना चेति । तास्वङ्गनचूखवर्णां पृथुशिराः कृष्णा ।

कूर्म्ममत्स्यशदायता छिन्नोन्नतकुक्षिः कर्कुरा । रोमशा

महापाश्वी कृष्णमुख्यलगर्हा । इन्द्रायुधवदूर्ध्वराजिभि-

श्चित्वा इन्द्रायुधा । ईषदसितपीतिका विचित्तपुष्पाकृति

चित्वा सामुद्रिका । गोदृषण्यदधोभागे द्विधाभूताकृति-

रणसुखी गोचन्दनेति । ताभिर्दृष्टे पुरुषे दंशे श्वयधुरति-

मालं कण्डूर्मूर्च्छां ज्वरोदाहर्षार्दभेदः सदनमिति

लिङ्गानि भवन्ति । तत्र महागदः पानालेपननस्यकर्मा

द्विषूपयोज्यः । इन्द्रायुधादृषमसाध्यमित्येताः सविषाः

सचिकित्स्विता व्याख्याताः ॥ अथ निर्विषाः । कपिला

पिङ्गला शङ्कुसुखी मूषिका पुण्डरीकसुखी सावरिका चेति ।

तत्र मनःशिलारञ्जिताभ्यामिव पाश्वीभ्यां पृष्ठे स्निग्धसुह्र-

वर्णां कपिला, किञ्चिद्भक्ता वृत्तकाया पिङ्गाशुगा च पिङ्गला ।

यद्वहर्णां शीघ्रपायिनो दीर्घतीक्ष्णसुखी शङ्कुसुखी । मूषिकाकृति

वर्णानिष्टगन्धा च मूषिका । सुह्रवर्णां पुण्डरीकतल्लव्यवक्त्रा

पुण्डरीकसुखी । स्निग्धा पद्मपत्रवर्णाष्टादशाङ्गुलप्रमाणा

सावरिका सा च पञ्चर्थे । इत्येता अविषा व्याख्याताः ॥

तासां यवनपाण्डुरसह्यपीतनादीनि क्षेत्वाणि । तेषु

महाशरोरा बलवत्यः शीघ्रपायिन्यो महाशना निर्विषाश्च

विशेषेण भवन्ति ॥ तत्र सविषमत्स्यकोटदूर्ध्वरन्मूलपुरीष

कोथजाताः कलुषेष्वन्धःसु च सविषाः ॥ पद्मोत्पलनलिन-

कुसुदसौगन्धिकज्वलयपुण्डरीकशैवालकोथजाता विरुलेष्व